

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר דברים לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן..." (דברים א, א).

מדרשות, לעורר את הרבים להתחזק בענין זה] וכבר אמרו חז"ל (כבא מציעא נט.) המלבין פני חבריו ברבים אין לו חלק לעוה"ב. ואמרו (ברכות יט:) גדול כבוד הבריות שדוחה לא תעשה שבתורה. ואמרו (שם) זקן ואינו לפי כבודו - פטור מהשבת אבידה. ואמרו (כ"מ נט.) לעולם יהא אדם זהיר מאונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה ופרש"י פורענות אונתה ממהר לבא, וא"ר אלעזר מיום שנחרב ביהמ"ק ננעלו שערי תפילה, ואע"פ ששערי תפילה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו, ואמרו (שם) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו. שאין הברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו. ואמרו (חולין פד:) ויכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו. ואמרו (במדב"ר יא) בעת שאדם יושב 'בשלום' בביתו - הוא כבודו. ואמרו (ירך ארץ זוטא, פ"ט) והוי זהיר בכבוד אשתך [שלא תהיה עקרה]. ואמרו (כתובות עה.) אין אדם רוצה שתתבזה אשתו... והזהירו חז"ל על כבוד הזקנים, ועל כבוד הציבור והרבים, ועל כבוד שמים, וביותר על כבוד ת"ח, ועוד יותר להזהר מלבזותם. והנזהר במה שכתבנו מעדן נפשו וזוכה לקירבת ה'.

צדקה בשבת

וְהוּא פְרוֹשׁ, פּוֹסְעִים בּוֹ פְסִיעָה קְטָנָה, הֵינּוּ שְׂשֻׁבֵי פוֹסַע עֲדוֹן פְּסִיעָה קְטָנָה כְּנֹל. סוֹעְדִים בּוֹ, הֵינּוּ עַל יְדֵי בְּחִינַת שֶׁבֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵמֶת כְּנֹל, הוּא עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ סֶעַד וְרָגַל שְׁלִישִׁי. לְכָרֶךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ רַגְלִים הַפְּנֹל. וְלִתֵּן כֶּסֶף שְׂיֻכְלוּ לִילֵךְ כְּרֹאֵי, הוּא עַל יְדֵי צְדָקָתָם תִּצְחֶיהָ כְּאוֹר שְׂבָעַת הַיָּמִים, הֵינּוּ שְׂיֻתָן צְדָקָה בְּשֶׁבֶת כְּנֹל, שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׂמֹשׁ הַעֲתִידָה לְהִתְחַדֵּשׁ כְּאוֹר שְׂבָעַת הַיָּמִים כְּנֹל.

(ליקו"מ פו)

מילתא רבתא היא, ויש להזהר מאד מאד בכך. וכדאיאתא בזהיר חדש (שה"ש, ס"א) הוי זהיר בכבוד חברך יותר מגופך. ואמרו (כ"ק עט:) בוא וראה כמה גדול כבוד הבריות וכו', ואמרו במסכת אבות (פ"ב) יהי כבוד חברך חביב עליך. ואמרו (אבות דרבי נתן פט"ו) כשם שאדם רואה את כבודו, כך יהא אדם רואה את כבוד חבריו, וכשם שאין אדם רוצה שיצא שם רע על כבודו, כך יהא אדם רוצה שלא להוציא שם רע על כבודו של חבריו. ואמרו בסיפרי (פי שופטים, פסקא קצב) עה"פ (דברים כ, ב) אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבכם, אל תיראו וגו'. למה אמרו כל הדברים הללו? בוא וראה כמה חס המקום על כבוד הבריות, מפני הירא ורך הלבב כשהוא חוזר, יאומרו שמא בנה בית, שמא אירס אישה, וכולן היו צריכים להביא עדותו חוץ מן הירא ורך הלבב. ואמרו (מדרש רבא פ' בלק כ, יד) ואשה אשר תקרב אל כל

שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

מדרש

ד"א אלה הדברים רבנין אמרין אמר לו הקב"ה למשה הואיל וקיבלו עליהן תוכחותיך צריך אתה לברכן. מיד חזר וברכן מנין שנאמר ה' אלהיכם הרבה וגו'. ומנין שכל המקבל תוכחה זוכה לברכה שכן שלמה מפרש (משלי כד) ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב אמר הקב"ה לישראל בעולם הזה הייתם מתברכין ע"י אחרים לע"ל אני אברך אתכם שנאמר (תהלים יז) אלהים יחננו ויברכנו וגו'.

תיקון הכללי

שמו אדון לביתו, ומושל בכל קנינו (תהלים קה, כא). כך מן השמים מסבבים שיהודים בכל גלות ומקום שנמצאים - יש להם הבחינה הזאת שמאשפות ירים אביון, ונעשים אדונים לאדוניהם. ומכאן יש ללמוד התחזקות גדול, וכמ"ש רבינו ז"ל (ליקוטי מוה"ר"ן סימן עט, משיבת נפש אות לו ועוד) יש ענין שנתהפך הכל לטובה. וכל מה דעביד רחמנא לטב עביד: ויש כאן רמז להתנהג בדרכי המוסר ובדרך ארץ ש"אדון" יהי בביתו, וכמ"ש להיות כל איש שורר בביתו (אסתר א, כב) דייקא, אבל בבית אחרים התנהג בעונה יתירה, ובדרך ארץ, וכל מה שיאמר לך בעל הבית עשה (פסחים פו, ב). וכן "מושל" יהי בקנינו ורכושו, ולא יעשה בעל וואטעווען ולהתנהג כבעל הבית ברכוש זולתו. ואע"פ שהדבר פשוט, הרבה טועים.

(מתוך הספר "שי למורא")

בהמה לרבעה אותה, והרגת את האשה ואת הבהמה, שלא יאומרו בהמה שנהרגה אשה פלונית על ידה, להודיעך שחס הקב"ה על כבודן של בריות, וסתם פי הבהמה, שאילו היתה מדברת - לא היו יכולים לעמוד בה, שזו (אתון בלעם) הטפשת שבבהמה, וזה (בלעם) חכם שבחכמים, כיון שדיברה, לא היה יכול לעמוד בה, ואמרו (אבות פ"ד) איזהו מכובד? המכבד את הבריות ואמרו (כ"ו מח) שאמר אברהם אבינו, אם אני רואה אותן חולקים כבוד אלו לאלו, אני יודע שהם בני אדם מהוגנים ואמרו (ירך ארץ זוטא פ"א) הוי אוהב את הבריות ומכבדן. ואמרו (אבות פ"ד) אל תהי בו לכל אדם, ואמרו (מכילתא יתרו, כ) ומה אבנים שאין בהם דעת, אמר הקב"ה לא תנהג בהן מנהג בזיון, חברך שהוא בדמותו של הקב"ה, דין הוא שלא תנהג מנהג בזיון. ואמרו (קדושין כח.) הקורא לחבירו עבד - יהא בנידוי. ממזר - סופג את הארבעים. רשע - יורד עמו לחייו. ואמרו (מגילה כח.) במה הארכת ימים? מימי לא נתכבדתי בקלון חברי. ועיי"ש איתייקורי אנא בזילותא דידך לא ניחא לי. ואמרו (ירושלמי חגיגה פ"ב) המתכבד בקלון חבריו אין לו חלק לעולם הבא, בכבוד חי עולמים לא כל שכן. ואמרו (יבמות כב:) שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת ועד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה. [נהיה ראוי להדפיס את מאמר הנ"ל באותיות גדולות, ולתלותו בבתי כנסיות ובבתי

הארץ לגבולותיה

כל-מה שנתרבין אנשי ישראל, נתרבה ונתרחב גבול הקדשה ונתרבין הפלים לקבל החיות מחי-החיים, שזה עקר שלמות ותקון הבריאה, ובשביל זה מחייב כל אחד להעמיד תולדות, בכדי להגדיל ולהרבות בחינת הפלים והמדות, שעל-ידי-זה נמשך החיות מחי-החיים. (אוצר היראה בנים אות מג)

לעבר חלוצים

ארץ-ישראל היא בחינת אמונה וקדשת הברית ובחינת שלמות לשון הקדש; וישראל שובתרו מפל העמים, וכו' לקבלם. ומחמת שעקר שלמות לשון-הקדש הוא על-ידי שמעליו הטוב שבתרגום גם-כן לתוכו, על-כן הברחו שבטי ישראל לטל חלקם גם בעבר-היבדן, שהוא מבחינת לשון תרגום. ואדרבא, אותם השבטים שבעבר-היבדן היו צריכים לעבר חלוצים לפני אחיהם לקבש את ארץ-ישראל, כי עקר המלחמה והנצחון הוא בבחינת לשון תרגום שמערב טוב ורע, ואז בשמפילין הרע שבו ומעליו הטוב שבו לשון-הקדש, על-ידי-זה עקר שלמות לשון-הקדש שהוא בחינת קדשת ארץ-ישראל. וענין זה מרמז בדברי רבותינו ז"ל שאמרו: לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, ואפלו "עטרות ודיבן" שהם ערי עבר-היבדן, הינו אף-על-פי שהם בעצמם בחינת לשון תרגום, אף-על-פי-כן צריך לקרותם גם-כן שנים מקרא ואחד תרגום. (הלכות סוכה ולולב, הלכה ב)

גדל רחמנות של ה' יתברך

שבכל פרשת דברים עוסק להאיר בהם הדעת הקדוש להודיעם גדל רחמנות של ה' יתברך על ישראל לעולם אף על פי שעשו מה שעשו אף על פי כן עדין ה' עמהם וכו'. ומחזקם בזה ואומר להם לא תיראום וכו'. כ"ל. וכן בפרשת ואתחנן מדבר בזה הרבה בענין עליונים למטה ותחתונים למעלה שהוא עקר הדעת הנ"ל לידיע שעקר גדלת ה' יתברך נתגלה על ידי האדם הזה שגדל העולם ודיקא, כי המלאכים אין יודעים את ה' יתברך ואין להם כח כמו הצדיקים שגדל העולם. וזה ואתחנן אל ה' בעת ההוא וכו'. אמה החלות להראות את עבדך את גדלך וכו'. אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך. כי המלאך בחינת אל, כי נקראים אלים. וזהו אשר מי אל' שהם בחינת המלאכים אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך ודיקא מניה. אבל בבני אדם התחתונים שהם דרי מטה יש ויש שיכולים לעשות כמעשיך וכגבורתך שהם הצדיקים שהם מושלים בעולם שיכולים לברא עולמות.

(ליקו"ה או"ח הל' נט"ו לסעודה ה"ו אות פד)

הארות על מאמר "אנכי" (בסימן ד)

כשארם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. וכן עם כל יחיד ויחיד נעשים בכל יום כמה ניסים והוא לא חלי ולא מרגיש וכדאיאת בוזה"ק (בלק, דף ר: בכה ר' פנחס ואמר מאריה דעלמא רחשא דניסא דא עבדת בגיני ואשתובין אינון יודאי ולא ידענא, פתח ואמר לעושה נפלאות גדולות לבדו, כמה טיבו עבד קב"ה עם בני נשא וכמה נסין ארחיש לון בכל יומא ולא ידע אלא איהו בלחודו, ב"נ קם בצפרא וחויא אתי לקטלא ל' וברנש שוי רגליה על רישיה וקטיל ליה ולא ידע ביה בר קב"ה בלחודו, ב"נ אזיל בארחה וליסטין מחכאן ליה למקטליה אתא אחרא ואתייהב כופרא תחותיה, והוא אשתויב לא ידע טיבו דעבד ליה קב"ה וניסא דארחיש ליה בר איהו בלחודו הוי לעושה נפלאות גדולות לבדו, לבדו עבד וידע, ואחרא לא ידע ולפעמים מתגלה חסדו לאחר זמן, ואז מבינים ורואים בחוש שאין יודעים כלל מגודל חסדו, שזה בחי' משחז"ל (ברכות נד.) עה"פ (במדבר כא) על כן יאמר בספר מלחמות ה' את והב בסופה וגו' תנא את והב שני מצורעים היו דהוו מהלכין בסוף מחנה ישראל, כי הוו קא חלפי ישראל אתו אמוראי טשו להו (החביאו עצמן) בנחלי ארנון, עבדי להו נקירותא (פי' מערות) אמרי כי חלפי ישראל הכא נקטלינון ולא הוו ידעי דארון הוה מסגי קמיהו דישאל והוה ממיר להו טורי מקמיהו, כיון דאתא ארון אדבקו טורי בהדי הדדי וקטלינון ונחת דמיהו לנחלי ארנון, כי אתו את והב, חזו דמא דקא נפיק מביני טורי, אתו ואמרי להו לישראל ואמרו שירה, עיי"ש.

עיניכם הרואות

דברי אביכם המשתוקק לטובתכם והצלחתכם הנצחית, כותב בדרמה מרב התשוקה שלא תהיה טרחתכם ויגיעתכם ויגיעתי וטרחתי פחנם חס ושלום, אך לה' הוחלנו פי הוא יודע תעלומות שכל פונתי לטובה פאמת, וגם כננתכם לטובה פאמת, ובודאי לא נגע לריק חס ושלום, אף מי יתן שישלם רצון רבנו הקדוש והנורא וקר צדיק וקדוש לברכה שנוקה להגיע אל התכלית הטוב שהוא רוצה להביאנו אליו ולה' הישועה. נתן מברסלב. ושלום רב לכל אנשי שלומנו באהבה רבה ורחימתן עזיזא, חזקו ואמזו לבבכם כל המינהלים לה', עיניכם הרואות שכל מה שהאדם רוצה יוכל לפעל פאשר כבר ראיתם והבנתם הרבה, ועל ידי זה תתחזקו כל מיכם לחשק ולהשתוקק תמיד להשם יתברך לאנשי אמת לאמתו עד תוכו לשבר גם כל יתר המניעות עד תוכו לחזות בנעם ה' וכו', ואז תדעו מה כל הרעש הזה ממה היו רוצים למנע אתכם חס ושלום, אז ימלא שחוק פיננו וכו' ויראו שונאינו ויבושו. (עלים לתרופה מכתב עג)

ה' אלוקיכם הוא הנלחם לכם

ה' יתברך עמך ואצלך וכו', אל תירא. וכמו שמבאר (פלקושי תנינא סימן מח) שהאדם צריך לעבר בזה העולם על גשר צר והעקר שלא יתפחד. וזה: לא תיראום כי ה' אלוקיכם הוא הנלחם לכם. ואזרה זאת הזהיר ביותר את יהושע, כמו שכתוב ואת יהושע צויתי וכו'. כי יהושע הוא בחינת התלמיד שהשגתו בחינת מלא כל הארץ כבודו, בחינת הקיצו ורננו שכני עפר וכו'. שהוא ראשי תבות יהושע וכו' כמו שמבאר שם שעקר השגתו הוא בחינת התחזקות שיחזק את עצמו ואת כל ישראל בכחו של משה רבנו שלא יתנאשו ולא יפלו משום דבר ובכל מה שיעבר עליהם יהיו חזקים בכחו של משה רבם. כי ה' אתם עדין ולא יתיראו כי ה' אתם, כי מלא כל הארץ כבודו וכ"ל. שזהו בחינת לא תיראום וכו'. כי הצדיק בחינת משה יכול להשפיל את המלאכים המקטרגים שמהם נמשכו ונשתלשלו קלפות סיחון ועוג כ"ל, כי מראה להם שאינם יודעים עדין בידיעתו יתברך כלל וכו'. ולעורר ולהקיץ כל השוכני עפר שהם הדרי מטה שלא יתיראו כי עדין ה' אתם כי מלא כל הארץ כבודו וכו' כ"ל. שזהו בחינת אזהרת משה את יהושע: עיניך הראת את כל אשר עשה ה' אלוקיכם לשני המלכים האלה שהם סיחון ועוג שכחם היה מקטרוג המלאכים כ"ל כן יעשה ה' לכל הממלכות וכו'.

(ליקוטי הלכות אורה חיים הלכות נטילת ידים לסעודה הלכה ו אות פד)

לעילוי נשמת
תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה